

holde aabent Vand om sig til begge Sider. Jeg mener, de maa gaa til Valg under den Parole, som er udtalt fra deres Ordføreres Side, at de er selvstændige Partier, der gaar i Samarbejde, naar de vil, og skilles, naar de vil. Saaledes maa det nødvendigvis være, og jeg venter mig ikke, om man saa vilde spørge Partierne hver eneste Dag fra nu af indtil Valget, at kunne faa andet Svar. Jeg venter mig aldeles ikke, at man, hvis man spørger dem, faar en Erklæring fra noget af disse to Partier, der kort og godt gaar ud paa et Ja til Samarbejde eller et Nej til Samarbejde. Saadan vil man ikke sige, fordi saaledes kan man ikke sige. Det ligger i hele Parlamentarismen, saaledes som den er udformet med Forholdstalsvalg, at det kan man ikke. Derimod vilde jeg føje til, at de ærede Oppositionspartier maa ikke være blinde for, at under den Forhandling, vi vil komme til at føre om de politiske Følinger indenfor Partierne, skal Befolkningen nok finde ud af, i hvad Retning Tendensen gaar. Men den behøver ingen Erklæring for at faa det at vide. Saa naiv er Befolkningen heller ikke. Naar man hører paa Forhandlinger f. Eks. om Valutaforhold og ogsaa paa politiske Forhandlinger, undres man undertiden over, at Ordførerne gaar ud fra en meget større Naivitet i Befolkningen overfor disse Anliggender, end der i Virkeligheden er. Jeg tror, det er klogt at regne med, at Befolkningen udmærket godt forstaar at tænke over disse Sager.

Jeg mener, Oppositionspartierne skal have fuldkommen Frihed til at udtrykke sig, som de vil, og som de ønsker. Men saa vil jeg rigtignok ogsaa hævde, at Regeringspartierne maa have den samme Frihed, og det er paa dette Punkt, jeg har et Ord at henvende til det ærede konservative Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem sagde, saa vidt jeg forstod ham, at Valget ikke stod for og imod Socialdemokratiet eller for og imod Venstre eller mellem Venstre og Socialdemokratiet; nej, sagde det ærede Medlem, Valget kommer til at staa for og imod det borgerlige Samarbejde. Det vil jeg bestride, det kommer det aldrig til at staa for og imod, i alt Fald har jeg da ingen Lyst til at være med. I den Grad kan Venstre ikke fæste sig til nogen Side, heller ikke til det konservative Folkepartis Side, at vi her paa Forhaand afgiver Erklæring om, at vort Liv afhænger af, om vi staar i Samarbejde med det eller ikke. Jeg kan heller ikke tro, at man indenfor Venstre fra nogen Side vil hævde, at noget saadant skal være Tilfældet.

Og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg forstaar meget vanskeligt, at han er kommet til dette Punkt i sin Opfattelse af Forholdet mellem det konservative Folkeparti og Venstre; thi han har i alt Fald ikke været af den Opfattelse i hele den forløbne Valgperiode, for saa vidt Referater i Dagbladene gengiver hans Udtalelser rigtigt. Jeg skulde tage meget fejl, om det ikke var i den forløbne Valgperiode, det ærede Medlem Hr. Korsgaard ved en bestemt Lejlighed har udtalt — jeg tror, det var paa et Møde i Thisted —, at han kunde godt tænke sig en konservativ Regering, støttet af Socialdemokratiet. Det vil jeg dog rigtignok sige, at det var at holde aabent Vand om sig i den mest udstrakte Grad. Det skal det ærede Medlem Hr. Korsgaard for sit Parti have Lov til at gøre, og Venstre skal ikke rette den fjerneste Bebrejdelse imod ham for en saadan Udtalelse eller for Handlinger i den Retning fra det konservative Folkepartis Side.

Ogsaa ved anden Lejlighed har det ærede Medlem Hr. Korsgaard været stærkt aggressiv mod Venstre. Han har været det navnlig — og det er det, jeg især tænker paa — overfor Venstres Personer. Forleden Dag syntes han at forny dette Angreb og endogsaa antyde — saa vidt var han i det borgerlige Samarbejde med Venstre —, at en Betingelse for det fra det konservative Folkepartis Side skulde være, at en bestemt Mand, han, som vi sætter øverst indenfor vort Parti, skulde forsvinde. Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at hvis han vil fastholde dette paa det konservative Folkepartis Vegne, saa leger vi ikke med i Flok og Følge fra Venstres Side. Det er til Underretning for hele det konservative Parti, at saaledes er det: vi lader os ikke dette byde, at man indbyder til Samarbejde, ja, næsten gaar ud fra, at dette er en Kendsgerning; samtidig med at man vil fjerne de Mænd, som man af en eller anden Grund ønsker at faa af Vejen. Det vilde være ganske urimeligt fra vor Side at gaa ind paa noget saadant, og jeg haaber, at de Konservative ikke skal tage fejl af de Ord, jeg her har sagt. Jeg tror, at de vil høres langt indenfor Venstres Rækker, jeg haaber i denne Sal, men jeg skal forsikre ham om, at de skal nok blive hørt ud over Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.